

עשויים להציל את מצריים

משואה גדולה המאימת עליה

דגל ישראל
בסכר אסואן

בשעה עשר בבוקר קיבל ראש-המשלה משה דיין את הנציג המיוחד של האו"ם, הרוזן הנגסטרומ, ומסר לו על החלטת ממשלת ישראל להציע לרפובליקה הערבית המאוחדת מטעני נופץ גרעיניים כדי לסתום באמצעותם בקיעים שנתגלו בקרעית אגם נאצר. "לפי השקפתי", אמר השבדי, "יש הג' זמה רבה בשמועות על ההתפתחויות האחרונות בסכר הגבוה באסואן. עם זאת אני מבחין בחוסר טעם מסויים...". "לא ביקשתי לשמוע את השקפותיך ה' אישיות הרוזן הנגסטרומ. "למרות זאת, אני מוצא טעם לפגם לשחק בתקוות ובפחדים של אומה אשר...". דיין שילב את ידיו מאחורי גבו ואמר בשקט: "ביקשנו את שירותיך כמתווך, לא יותר מזה. אני חוזר: אנחנו מוכנים לעזור לממשלת הרפובליקה הערבית ה' מאוחדת, כדי לאטום את הבקיעים וכדי למנוע בריחה נוספת של מים מהאגם. "באיזה סתיר?" שאל הנגסטרומ. "לסיפוק העצמי שלנו בלבד, נאמר זאת כך, הכבוד הלאומי שלנו תובע מאיתנו להציע זאת."

צ'עירים ישראלים מירושלים וח'פה ככלו את עצמם לברושם ועציזיות בבית-הקברות היהודי בהר-היתום, ונערה הטמניה את מפתחות האזיקים ליד השערים. פקאטים שהמפגנים הצמידו ל' חומת בית-הקברות נשאו סיס' מאות כמו: "מצריים זקוקה לעז' רה — ירושלים יכולה להושיט או' תה", או "טכנאים לאסואן, לא חיילים לתעלה!" או "פיוס — עכשו!"

עובדים ושבים הנחקר עזירי המישטרה הצבאית. הוצעה המפי' גינה מכירה להם כי אנשי הקבו' צה נמנים על האגף הקיצוני של חחדות, תנועת הנוער הדתית הי' תובעת פשרה עם מצריים. המפי' גינים בבית-הקברות יצומו עז' אשר ממשלת ישראל תושיט עז' רה לממשלה המצרית כדי למנוע את השואה המאימת על עמק הנילוס.

אחר-הצהריים, התקבצו כמה אדפי אנשים על הר-היתום. תומי כי חחדות חילקו כרוזים עם הי' ציטטה: "בנפול אויבך על תשמח ובהיכשלו אל יגד ליבך...".

לדעת אנשי המישלחת הפרלמנטרית הבריטית שביקרה בישראל וטיירה בתל-אביב, ירושלים, באר-שבע ובהיאחזויות בבקעת הירדן, יצרו המאורעות באסואן תפנית בדעת-הקהל הישראלית, שבקושי ניתן היה לחזותה כמה חודשים קודם-לכן. דובר המישלחת, חבר פרלמנט בשם ג'וראלד ברודמן, התייחס במסיבת העיתונאים למיספר קיבוצניקים צעירים ש' דיברו על משפחה גדולה אחת של העמים השמיים. ועדת הפעולה להצלת מצריים הקמה בבאר-שבע שליד מדעני אטום ישראלים. הדים על נטיות דומות הגיעו מחוגי הצבא ומקרב הרבנים האדוקים. כשנשאל על המניעים מאחורי שינוי זה, הכריז ברודמן על קיומו של דחף

מיוחד של אחווה אנושית. חלקים גדולי באוכלוסייה הישראלית משוכנעים עתה כי חובתה של ישראל היא לסייע, ויהיה זה רק בגלל יכולתה הטכנולוגית והמדעית הגבוהה. מצב מאורעות זה, היכול להביא לפיתרון העימות הערבי-ישראלי, חייב לזכות בהכרה. זהו רגע היסטורי, טען ברודמן, באופן תה'הכרתי חשים אזרחי ישראל ללא ספק שהם חייבים לכפר באיזו צורה שהיא על כיבוש האד' מות הערביות.

ישראל מבריחה
אטום למצריים

זון אחרית-הימים מפיו של נביא חדש? בריחה צניגית של הוזה? תוכנית סודית לפיתרון הסיכסוך במזרח-התיכון? הקטעים הנ"ל לקוחים מספר מדע בד' יוגי שתרגמו האנגלי יצא לאור לפני חר' דש בארצות-הברית, ואשר שנה קודם-לכן כבר ראה אור בשפה הגרמנית. זהו ספרו של העיתונאי הגרמני מיכאל היים אסואן, העוסק במצבים תיאורטיים העליר לים להתרחש בעקבות הקמת הסכר הגבוה באסואן שבמצריים. לקורא הישראלי יש בו עניין מיוחד, שכן מלבד העובדה ש' עטיפת הספר מציגה דגל ישראלי התקוע בסלע ליד סכר אסואן, ממלאת ישראל תפקיד חשוב בעלילה הדימונית של הספר. תקופת התרחשות העלילה היא בלתי מוגדרת, אבל היא אינה רחוקה מהתקופה הנוכחית, שכן גיבורי העלילה העיקריים הם דמויות חיות במרחב. אגואר אלי סאדאת הוא עדיין נשיא מצריים ואילו בישראל ראש-הממשלה משה דיין כששר הביטחון שלו אינה אלא גולדה מאיר. בתעלה עדיין שוררת הפסקת-אש, אבל היחסים עם ישראל אינם מעניינים כל-כך את המצרים כמו המתחולל באגם נאצר הגדול, שמיימי נאגרים עלידי סכר אסואן. מן הסתם בגלל טעות בחישובים בבניין הסכר, מתגלים בקיעים בתשתית הסכר, דרכם מחלחלים מי האגם, גובה פני-המים באגם יורד בהדרגה. הסכנה המאימת על

מצריים היא שהבקיעים יתרחבו, הסכר יתמוטט, מי האגם יפרצו אל עמק הנילוס ויציפו תוך מיספר שעות את העמק כולו כשהם מטביעים תחתם את כל אוצרות מצריים ותושביה. מצריים מבקשת את עזרת העולם כ' למנוע את השואה. אנשי מדע קובעים כי יש רק דרך אחת למנוע את השיטפון הגדול ביותר שידעה ההיסטוריה מעודה: לבצע שורה של פיצוצים גרעיניים בשקע הגיאולוגי שבין סכר אסואן לבין ים-סוף. פיצוצים אלה יגרמו לשורה של רעידות אדמה, אשר כתוצאה מהם יתאחו הבקיעים בתשתית הסכר.

אלא שאף מדינה אינה מוכנה לספק למצריים את הפצצות הגרעיניות כדי לבצע את תוכנית המדענים. רוב המדי' נות חוששות שמצריים תנצל את הפצצות כדי לפגוע בישראל. בשעה זו, כשנראה שאין מפת אחר, מסכימה ממשלת מצ' ריים לקבל את הצעת העזרה הנדיבה של ישראל. בסודיות, ללא ידיעת העם המצרי וללא ידיעת היועצים הסובייטים, מבריחה ישראל למצריים פצצות אטומיות, מומחי גרעין ואלפי טכנאים, המבצעים את הפי' צוצים ומצילים את מצריים משואה. סוף טוב — הכל טוב. אבל איפה הסוף ואיפה הטוב?

זו רק התחלת המעשייה. היים, שהת' חיל את סיפור המתח הבדיוני שלו באוויר רת אחווה ושלום, מבהיר מיד שישאל עשתה טעות נוראה בהושיטה יד לעזרה לשכנה מהנילוס. המצרים הם כפויי טובה, שאינם מבינים שום שפה אחרת מלבד הכוח. זמן קצר אחרי הצלחה של מצ' ריים, יוצאים ההמונים המצריים נגד מור' שיעינים הישראליים, היורשים במצריים את מעמדם, כוחם והשפעתם של היועצים הסובייטים. עורכים בהם פוגרומים ומל' חמות-קודש עד שממשלת ישראל נאלצת לערוך מהדורה חדשה של יציאת-מצ' ריים — הפעם ברכבת אווירית בדיוק בדרך בה גורשו היועצים הרוסים. מיכאל היים אינו משאיר את המצרים הרעים ללא עונש. כל מה שאירע עד כה הוא רק חצי הראשון של הסיפור. החצי השני, בו יש לישראל רק תפקיד פעוט, עוסק בצרה חדשה המתרגשת על מצריים בעקבות סכר אסואן.

מדען איטלקי מורים אל אגם נאצר חור מר כימי חדש שהמציא, המונע את היאדות המים. כתוצאה מכך גואים מי האגם ושוב נשקפת סכנה שהם יציפו את הסכר ויטביעו את כל עמק הנילוס. שוב מסתבר שהשיטה היחידה למנוע את האסון נמצאת בידי ישראל: בהמצאה שהמציא המדען הישראלי בויקו, העוסק בגידולי מים, אלא שהפעם מסרבת מצ' ריים לקבל את העזרה הישראלית. לעומת זאת היא שלוחת שלושה חבלנים לגנוב את ההמצאה. הם נתפסים כצפוי, וכך, סוף-סוף, באה מצריים על עונ' שה: מי אגם נאצר גולשים מעל הסכר ומצפים את כל עמק הנילוס. תגובת העולם? אה, גם את זה מנבא מיכאל היים. העולם כולו מורים אל אגן הים-התיכון אוניות מלאות סיד כדי לרסס את החופים; שגויות המצרים לא יזהמו את החופים ולא יפיצו, חס וחלילה, מחלות בשאר הארצות.

מיבנים

העתיד טמון בביצים

פיתוח יחידות-דיור מיוחדות,

קדוה לבנייה

ומצוידות בכל הנוחות.

מדענים או חוקרים, הנוודים למקומות נידחים, לא ייאלצו עוד לגור באוהלים, או בכיפות פלסטיק מתנפחות. אנשי המכון המחקרי לעיצוב מיבני ציבור, בלנינגראד שברוסיה, פתרו את בעיית קשיי-הדיור בדרך מקורית. "ביקשנו לפתח בית שהיה קל, חזק, נוח להעברה וטליטול, ומצויד בכל אבי' זרי הנוחות המודרניים." מספר סרגיי ורין-ניקוב אחד המעצבים במכון. "חומר הבנייה שבחרנו היה בטון מחווק בכמה שכבות של רשתות ברזל, והצורה ש' הענקנו למיבנה — צורת הביצה."

למה דווקא ביצה? פיתרון לזוגות צעירים. מחקרים בנושא הוכיחו כי המיבנה האליפטי של הביצה, הוא בעל ההתנגדות הגבוהה ב' יותר ללחץ חיצוני, ומתאים במיוחד לת- נאים הקשים השוררים באזורים הארק-טיים.

מישקל המיבנה על הריהוט והציוד שבו, הוא המישה טונות בלבד. דבר ה' מאפשר העברה נוחה בדרך האוויר, הים, או היבשה.

לצורך הקמתה אין ביצת-המגורים זק' קה ליסודות, די לה בחפירה שטוחה מרופדת בחול.

ההמצאה שיחברה את ברית-המועצות מהרבה כאביראש, פיתוח כריית המחצ' בים והפקת הנפט בסיביר ובאזורים מרוח' קים אחרים, נבלם בעיקר בשל חוסר תנאי דיור מתאימים לעובדים.

אולי תבאנה הביצים את הרסואה לי- כאביראש המתמידים של משרד השי' כון הישראלי. יש לשער שהרבה זוגות צעירים ישוכנעו בקלות על-ידי הסיס' מה: "העתיד טמון בביצים!"

מחשבים

המחשב בדרך למכולת

מחשב כים זעיר, שמישקלו

349 גרם,

מיוצר ונמצא למכירה.

יתכן ובקרוב יישמע בבתי-הדושיח: "מוישה אני יוצאת למכולת!" או, קיי, ריבקה, רק אל תשכחי לק' חת את המחשב!" חברה אמריקאית בשם מכשירי בומאר, הוציאה לאחרונה מחשב שגודלו ככפ'יד, קל ונייד. בארצות-הברית הפך הי' קטן ללהיט. רוכשים אותו בלהיטות סטודנטים, אנשי עסקים, קניינים וחברות מיסחריות.

גיידותו וקלותו של המיני-מחשב מסייעת להם, לדבריהם, בחיי היום-יום. המחשב מופעל באמצעות מצברים ו' הוא מסוגל לבצע פעולות חיבור וחיסור, כפל וחילוק במספרים שאינם עולים על שמונה ספרות.

אין להקל בערכו של הגמד, שכן על אף ממדיו, הוא יכול לדייק בחילוק עד לשמונה מקומות אחרי הנקודה!

תחבורה

קרני הרנטגן

ממשכיות לשרוק

צילום צמיגים חדשים

בקרני X

לצורך גיקוי פגמים בייצור.

לאחר שהוכיחו עצמם בשירות הרפר' אה ובחיפוש לכינשק בנמלי תעופה, נתגלה שימוש חדש לקרני-הרנטגן. חברת ווסטינגהאוז פיתחה מיתקן ל- בדיקת צמיגים, הפועל בדיוק על אותו עיקרון של המכונה לגילוי שברים וג' דולים בגוף האדם. המכשיר נמצא בחדר מצופה עופרת,